

Halász Áron vagyok, 28 éves, 3 éve a Magyar Kerékpárosklub elnökségi tagja. Ma már a klub szóvivőjeként is működöm, valamint én szerveztem meg a Kürti Gáborral (Küküvel) közösen kitalált tavaszi I Bike Budapest bringás felvonulást, ami a valaha volt legnagyobb bringás felvonulás lett Magyarországon.

Bár 2012-ben sok aktivitással a hátam mögött kerültem az elnökségbe, eleinte zöldfülűként pislogtam és próbáltam tanulni a nagyoktól. Már korábban a Cyclechic magyar ágának ügyeivel a bringás szemléletformálásban, Critical Mass-ek körüli aktivitások szervezésével a mozgalmi világban, a Kerékpárosklubos és azon belül legkorábban az észak-pesti területi szervezet munkájában az érdekképviselő területén szereztem már tapasztalatokat, az utóbbi három év alatt nagyon sokat tanultam és igyekeztem felnőni a feladatokhoz, melyek a kerékpározás terjesztése és képviselése során felmerültek.

2012-ben a klub kommunikációs területéért felelős elnökségi tagja lettem. Fő célomként a biciklis közlekedés népszerűsítését és egy országos méretű, sikeres, önfenntartó, szolgáltató és érdekképviselő szervezet felépítését határoztam meg. Talán nem nagyképcség azt mondani, hogy az elnökség többszörös személyi átalakulása, döccenők, hibák és kisebb konfliktusok ellenére jó úton haladunk e cél felé és ebben talán nekem is volt részem.

Egyik célom, amikor megválasztottatok az volt, hogy a Kerékpárosklub működése a tagok számára is jól látható, érthető legyen. Egyik első munkánk így az volt, hogy Emesével – a klub korábban egyetlen kommunikációs munkatársával – beindítsuk a havi hírleveleket, melyekből a tagság és a támogatói kör megismerheti a klub munkáját. Ezek szerkesztésében a kezdetektől a mai napig részt veszek és azóta több új elemmel egészítettem ezt ki, ilyen például a hagyományossá vált évösszefoglaló videók készítése.

A kommunikációs területen belül belefolytam a facebook oldalunk és aktivitásaink tervezésébe és szerkesztésébe, minimálisan, de átstrukturáltuk a klub honlapját, hogy a leendő tagjaink és

támogatóink könnyebben találják meg a nekik fontos információkat. A honlap szerkesztésébe is beszálltam, a munkamegosztás keretei ezen a területen mára kezdenek körvonalazódni.

Részt vettem kampányok tervezésében és kivitelezésében is a Bringázz a Munkába! akcióitól kezdve a Vásárolj Bringával! kampányon át az első rendes 1% kampány megalkotásáig. Utóbbinak is köszönhetően 2013-ban megháromszorozódott az 1% felajánlások száma, és ezek a mai napig növekvő pályán vannak.

Azért tartom különösen fontosnak a közösségi támogatás (tagdíj, 1%, adományok) növelését, mert csak így tudunk szakmailag független és hiteles, nem pályázatfüggő, így tényleg a – már és hamarosan - bringával közlekedőkért dolgozó szervezet maradni. Kevés olyan civil szervezet van ma Magyarországon, ami így működne. Talán ez lehet az oka, hogy az utóbbi időben több külföldi és hazai rendezvényen kértek fel, hogy mutassam be a magyar bringás mozgalom történetét és tapasztalatait.

Az utóbbi években számtalan videót gyártottam a Kerékpárosklubnak BAM kampányoktól kezdve a holland nagykövettel készült anyagokon és közlekedési problémák bemutatásán át Jan Gehl világhírű dán urbanistával készült interjúig.

Részt vettem kiadványaink tervezésében és szerkesztésében, valamint a MOL Bubi keretében megvalósuló kerékpáros fejlesztések több egyeztetésén is ott voltam. Javaslatom alapján készült el a 13. kerületet a belvárossal összekötő észak-déli kerékpáros útvonal a Hegedűs Gyula utca és a Pannónia utca bringasávjával, amin azóta is fülig érő vigyorral tekerek végig. Ugyanígy boldogan nézem a Pozsonyi út egyre jobban megtelepítő bringatárolóit, melyek kiharcolását több ütemben szerveztem meg petíciók írásával, a helyi kereskedők bevonásával és a kerület döntéshozóinak meggyőzésével.

A klub munkatársaival közösen szerveztem egy Hó24 kampányt, ami a bringás infrastruktúra téli takarítását célozta meg, ennek keretében Küküvel egy főpolgármester-helyettesi találkozón is jártunk a Városházán.

A tavaly őszi önkormányzati választási kampány talán egyetlen valós szakpolitikai eseményeként megszerveztem az összes jelöltet felkeresni kívánó Tour de Voks bringás felvonulást, aminek keretében – bár a politikusok megmozgatásában voltak nehézségeink - meghatároztuk Budapest következő éveinek legfontosabb kerékpáros fejlesztési irányait.

Mindeközben nem lankadtam a Cyclechic.hu körüli szemléletformálásban sem. Magyarország legjobb divatlapjával, az InStyle-lal kialakított együttműködés során világmárkák és celebek partnersége mellett olyan új trend és bulvár módszerekkel operáló módon népszerűsítettük a kerékpározást, ami korábban el nem ért közönség gátjait bontotta le a bringázás terjesztése előtt.

Egy, a Cyclechic keretein belül általam indított adománygyűjtés végkifejleteként sikerült összegyűjteni több százezer forintot Tiszaroff iskolájának fedett kerékpártárolójára, melynek segítségével a hátrányos helyzetű település gyerekei (akik a 2013-as BAM legbringásabb sulija címet nyerték) sokkal könnyebben tudnak kerékpárral iskolába járni.

Nemzetközi szintén is hiperaktívkodtam. A 2013-ban Bécsben megrendezett Velo-city konferencián (ez a világ legnagyobb kerékpárszakmai eseménye) László Jánossal közösen telt házban előadást

tartottunk a magyar bringás mozgalom történetéről. Azóta Zágrábban és Újvidéken többször is tartottam előadást hasonló témákban, mindezek folyamányaként a Kerékpárosklub képviselőjében részt vettem a Délkelet-európai bringás szervezetek informális hálózatának megalakításában, ami már több találkozót és folyamatos kapcsolattartást eredményezett. 2014-ben Velencében adtam elő az Európai Kerékpáros Szövetség által szervezett konferencián a klub pozitív szemléletformáló kampányairól, és idén is képviseltem szervezetünket a franciaországi Velo-city konferencián, ahol további nemzetközi kapcsolatépítésen dolgoztam.

Idén év elejétől a Kerékpárosklub munkatársa is lettem, amire az I Bike Budapest szervezésének munkaigénye, illetve a sajtós feladatok teljes körű ellátása miatt volt szükség.

Így rendesen volt időm megszervezni az I Bike Budapest bringás felvonulást, amit a Critical Mass után maradt űr miatt találtunk ki és úgy tűnik volt rá igény: az eddigi legnagyobb bringás felvonulás volt hazánkban. A tavaszi vidám fieszta hangulatú felvonulások szervezése melletti célom, hogy a brand alatt új löketet adjunk a Kerékpárosklub fővárosi közösségépítésének, ugyanis a korábbi területi szervezeti struktúrák fenntartása természetes generációváltás és más nehézségek miatt egyre nehezebbé váltak.

Úgy tűnik, hogy az I Bike Budapest felvonulás a klub „hivatalos” arculata mellett megjelenő cool faktorról, a régen nem látott sajtóérdeklődéssel és új kommunikációs felületek bevonásával képes volt egy új generációt megszólítani és aktivizálni. Szeretném, ha nagyobb budapesti ügyek érdekében is ki tudna állni a Kerékpárosklub, ezért szerveztünk bringás felvonulást a Lánchíd átjárhatóságáért, és álltunk ki a budai rakparton zajló törvényellenes átalakítások ellen.

Nagyon sok melónk van még az I Bike Budapest brand-del, de úgy érzem sokat segített abban, hogy a Kerékpárosklub új erőre kapjon és olyan helyekre kerüljön be (pl. az első bringás tematikájú WAMP designvásár, folyamatos sajtójelenlét), ami segíthet a klub és a bringás ügy láthatóságának, az érdekképviselőnek és a mozgalmi szervezkedésnek is.

A sajtós munka tudatosabbá tette úgy érzem, áttörést hozott a klubnak, folyamatossá váltak a legkülönbözőbb sajtótermékek megkeresései. Most azon dolgozom, hogy ezeket a kapcsolatokat elmélyítsem, a kerékpáros ügy hiteles képviselőiként lehessünk jelen a közéletben.

Talán a városi kerékpározás elterjedésének, polgárjogot nyelésének és így a városaink életében való megkerülhetetlenségének lehet betudni azt is, hogy a Városházán egy minden kerület képviselőjével megtartott kerékpáros fórumot tartottak szeptemberben, ahol a Kerékpárosklub meghívott képviselőjeként én is felszóltam. Ennek folyamányaként több kerülettel is biztató együttműködések látszanak körvonalazódni.

Természetesen voltak olyan ígérek és tervek is, amikben nem sikerült még igazi előrelépéseket tennem.

Beszéltem arról, hogy szeretném megújítani a Kerékpárosklub honlapját, melyet több közlekedésszakmai tartalommal és nemzetközi hírrel kiindulóponttá tehetnénk a bringás urbanizmus

terén. Bár voltak ilyen tartalmú (és sok esetben nagyon népszerű) cikkeink, nagyon sok olyan informatikai akadály merült fel, aminek megoldásához én kevés voltam. Jelenleg részt veszek egy UX (user experience) munkában, ami az első lépése lehet a honlap megújításának, ez – megfelelő források híján - továbbra is távlati cél marad.

Úgy érzem, hogy van még tennivalónk a klub munkájának láthatóbbá tételével kapcsolatban a támogatók felé is. Világos célok megfogalmazásával és azok elérésének követhetővé tételével nem csak magunknak állíthatunk mérföldköveket, hanem számon kérhetőbbé is tehető a klub tevékenysége.

Bár változik a politikai környezet, a Kánaán még messze van. Továbbra sem vagyunk eléggé megkerülhetetlenek a kerékpáros fejlesztések tekintetében és vannak tennivalóink a szervezet Budapest központúságának csökkentésével, és a bevonódás lehetőségeink fejlesztésével is.

László János kényszerű és mindannyiunknak nagyon fájó kiszállása talán a legnagyobb nehézsége lesz a klubnak a jövőben, az ő tudásának és előremutató gondolatainak hiánya a mindennapokban is érezhető a munkánkban. János pótolhatatlan, nekünk viszont mindent meg kell tennünk, hogy a Kerékpárosklub tovább éljen és fejlődjön. Ehhez olyan vezetőségre van szükség, amelyik rendelkezik a kellő vízióval, van elképzelése a jövő kerékpáros és emberbarát fejlődésével kapcsolatban.

Az utóbbi évek voltak azok, amelyek a bringás forradalom első, látható eredményeit hozták el nem csak Budapesten, de a vidéki városokban is. Úgy érzem, hogy a nehézségek és hiányosságok ellenére 2015-re sikerült egy olyan formát, tudást és aktivitást elérnie a Kerékpárosklubnak, amelyek a jövő sikereinek alapját jelenthetik.

Számomra a szemléletformálás, a lehető legkülönbözőbb közönségek megszólítása kampányok, rendezvények, utcai aktivitások szervezésével, a bringás oktatás és az érdekképviselőt fellendítése, illetve az aktivizmus fokozása jelentik a legizgatóbb kihívást. Ehhez kérem a támogatásokat.

